

Festdikt

*vid Åbolands Sång- och Musikförbunds sångfest
i Pargas 16. VI. -46.*

Åboland, hembygd, i sommarens prakt
få vi på nytt dig skåda.
Vittne du bär om den eviga makt,
som ännu håller om världen vakt
i tidernas nöd och våda.
Ty över skönhet, som år från år
ur vintersömnens på nytt uppstår,
blott eviga krafter råda.

Åboland, hembygd, ditt sommarljus
tänder hopp i vårt sinne.
Årslånga kval i krigets brus,
dödens budskap till hem och hus
blev till vårt tyngsta minne.
Nu må sommaren skänka ro
och skapa bärande framtidstro,
att morgongryning är inne.

Sången har följt våra öden åt,
sången har varit vår lykta.
Toners manande, muntra låt
lärt oss att hoppfullt se framåt,
då tiderna varit tryckta.
Tonernas makt alltfört består,
sången som förr ännu förmår
dagarnas sorger att flykta.

Åboland, hembygd, med öar och sund,
fjärdar och lummiga stränder,
grönskande ängar och blomstrande lund —
skönhet du fått ett rikligt pund
av allvisa, goda händer.
Tone i dag i sångernas ljud
bönen till världarnas Herre och Gud,
att allt till din lycka sig vänder.

Gigge Strandvik